

KAPITOLA 1

FLORENCIA, TALIANSKO

Ked' som otvoril dvere, ani sa nepohla. Ležala vystretá na posteli, pokožku mala chladnú. Oči napoly privreté. Zreničky vyvrátené dozadu. Pulz v krčnej tepne bol pomalý, ale silný, čo naznačovalo, že spí pod vplyvom medikamentov a pravdepodobne úplne stratila pamäť. Porovnal som jej tvár s fotkou, a hoci bola chudšia, vlasy mala kratšie a tmavšie a okolo očí tmavé kruhy, našiel som ju. Pritlačil som jej palec k môjmu telefónu, oskenoval som ho a poslal Bonesovi. O pár sekúnd sa vrátil zhodný odtlačok. Po dvadsiatich siedmich dňoch, štyroch krajinách, vyše troch tisícok kilometrov a nevyspatých nociach som našiel Christine Samsonovú.

Chris bola na strednej škole roztlieskavačka. Členka spoločnosti National Honor. Začiatočníčka huslistka. Hosteska v reštaurácii. Víkendová opatrovatelka detí. Používateľka aplikácie Snapchat zbláznená do chlapcov. A dcéra rozvedených rodičov, otec bol neprítomný. Jej mama mala dve zamestnania, ale keďže zarábala menej ako 40 000 dolárov ročne, Chris študovala na internátnej škole na západnej Floride, kde stálo školné 75 000 dolárov ročne, vďaka Národnému štipendiu za zásluhy. V súčasnosti bola na treťom mieste vo svojom ročníku a už dostala ponuky z väčšiny elitných škôl. Mohla si vyberať.

Darebáci, ktorí ju priviedli sem, si ju našli cez jej instagramový účet. V bikinách vyzerala skvele. Nikdy sa nestretla s cudzincom. Nepila. Nežúrovala. Bola nevinná. Nádejný amatérsky futbalista ju pozval na mliečny koktail a jeho pozvanie prijala. Jean Pierre, ktorý mal dvadsaťjeden rokov a bol radšej, keď mu hovorili Džej Pí, jazdil na Porsche. Ale nebol gangster. Nenosiť zlaté reťaze. Najradšej chodil v košeli a plátenných nohaviciach. V niektorom podniku s masťnými hamburgermi sa smiali pri burgroch a mliečnych koktailoch, ale Džej Pí nemohol zostať dlho, lebo jeho tím hral na druhý deň dvojzápas a mali ho sledovať zástupcovia profi tímov.

Chris si spomínala, že cestou domov, keď prekročil povolenú rýchlosť o tri kilometre, sa smiali a spievali si pri piesni z rádia. *Mama bude spokojná.* Konečne správny chlapec.

Na druhé ráno sa zobudila v hotelovej izbe na druhej strane mesta. Boleli ju svaly. V hlave jej treštalo, a keď otvorila oči, ležal vedľa nej. Zatvorené oko mal opuchnuté. Rozbitú peru. Zakrvavenú tvár. A bol takisto nahý ako ona. Keď sa jej zmocnil šok, posadila sa, ale nech sa akokoľvek usilovala, nespomínala si, ako sa tam dostali a čo tomu predchádzalo. Ani on to nevedel.

Schytla mobil, že zavolá na políciu, a až vtedy uvidela fotky. Kto boli tí ľudia a prečo má ich fotky v mobile? Potom sa prizrela lepšie. Jej tvár. Jeho tvár. Ich telá. Usilovala sa zaostriť pohľad. Ako k tomu došlo?

Ak sa tie fotky dostanú von...

Rozplakala sa, ale Džej Pí prevzal iniciatívu. Nežne. „Musíme odtiaľto vypadnúť.“ Obliekli sa, vykĺzli von a celé predpoludnie sa obzerali ponad plecia, usilovali sa dať si to dokopy. Veľmi im to nešlo. Ale Džej Pí bol pokojný, utešoval ju. Keď ju vyložil z auta, navrhol jej, aby ho vzala dnu a všetko vyrozprávali jej mame. Donútila ho prisahať, že nepovie ani slovo. Nikomu. Nikdy.

Prešiel týždeň. Rozprávali sa každý deň. Ich city sa prepletali. Väčšina rozhovorov sa krútila okolo fotiek, ale Chris mala otázku, ktorú nedokázala vysloviť.

Čo ak nás nakrútili na video? Ak áno, môj život je v háji...

Koncom týždňa, keď preberali najhoršie možnosti a scenáre konca sveta, jej Džej Pí opísal, aký bol jeho tréner chápvavý, že nastúpil na zápas, a ako mu na dvere búchajú profesionálne futbalové tímy. Niektoré z nich boli severovýchodné kluby. Odtiaľ by mal autom na skok na elitnú univerzitu. Možno by si mohol vybrať klub blízko nej. Mohol by si prenajať byt. Potrebuje niekoho, kto ho chápe.

Po týždni už nežila so zatajeným dychom. Možno najhoršie pominulo. Keď nepracovala, boli nerozluční. Správal sa ako džentlmen. Podržel jej dvere. Zaplatil večeru. Ani sa jej nedotkol – hoci po tom túžila.

Ale potom sa v jej mailoch zjavili prílohy. Aj v jeho. Vracala v kúpeľni. Keď prišlo jeho Porsche, odišla zo školy.

Džej Pí ukázal silu, ktorú potrebovala, a poslal videá svojmu otcovi, medzinárodnému právnikovi s pobočkami v Nemecku aj vo Francúzsku. Jeho otec okamžite zrušil plánované stretnutia, zdvihol telefón a žiadal odpovede od úradov. Dnes večer mal priletieť a stretnúť sa so špeciálnou kriminálnou jednotkou, ktorá mala na starosti čosi takéto, najme súkromného detektíva a strávi nejaký čas so svojím synom. Už to potreboval. Na víkend mali ísť na ostrovy. Na krátky výlet do rodinného domu. Radi ju vezmú so sebou. Majú plachetnicu. *Môžu sa odtiaľto dostať.*

Zaťal pazúry z celej sily.

Mama ju vyložila z auta, vymenila si telefónne čísla s jeho otcom a Chris slúbila, že len čo pristanú, zavolá.

To bolo pred dvadsiatimi siedmimi dňami.

Džej Pí sa nevolal Jean Pierre a nikdy nehral poloprofesionálny futbal, no mal čosi do seba. Chlapčenskú tvár. Hoci nepoznám konkrétne fakty, poznám ten typ. Na prvom rande jej čosi hodil do drinku, odviezol ju do hotela a narafičil fotky – takže keď sa zobudili, zdalo sa, že je rovnakou obeťou ako ona. To ich spojilo silnejšie.

Posledná omrvinka ma zaviedla do malej vily na predmestí Florencie. Jedna zastávka navyše na podzemnej ceste, ibaže táto nevedla na slobodu. Bolo to skôr ako vlak do Osvienčimu. Odrhol som kus plachty a uviazal som si ju ako škrtidlo na rameno. Džej Pí nebol stredoškólák, rád sa oháňal nožom, rana bola hlboká, čepeľ pílkovitá. Nenávidím nože. Sú ešte horšie ako strelné zbrane.

Skontroloval som svoj Sig Sauer. V komore bol jeden náboj. Jeden bol v zásobníku. Nebolo toho veľa, takže odchod bude zaujímavý. Nad nami som počul kroky a zlostný krik. Rôzne jazyky. Dôkaz, že oheň, ktorý som založil, sa šíri k nádrži. Nemali sme veľa času.

Natiahol som jej roztlieskavačské tepláky na spotené telo a zmocnil sa ma hlboký smútok. Prečo som sem neprišiel skôr? Aké zlo prekonala, keď prepravovali ju a iné dievčatá v nadrogovanom stave autobusom, loďou a lietadlom? Pozeral som na Džej Pího ležiaceho na dlážke podo mnou. *Prečo sa zlu tak darí?*

To ma naučil Bones. Vytlačil som si ho z hlavy, no on sa pretlačil nazad.

Boli to tri mesiace, čo som sa dozvedel pravdu o Marie, a ešte stále som sa nevyrovnal s realitou. Bones štrnásť rokov vedel, že žije, a nepovedal mi to. Štrnásť rokov som blúdil po svete a pátral po nej. Logicky som chápal, prečo mi ako kňaz nič nepovedal. Citovo som sa nedokázal vyrovnat s tým, že ako môj priateľ mlčal.

Keby som bol vedel, že Marie žije, prešiel by som aj celé peklo. Bol zásadný rozdiel medzi prečo a ako. Pokúšal som sa zbaviť tej spomienky. Keby som sa v takýchto chvíľach oddával svojim srdcovým záležitostiam, stálo by ma to život.

Pozrel som na Chris. Nežná, mladá, teraz zranená. Ďalšia obeť vo zvrátenom svete, kde si morbidni a bohatí ľudia bez svedomia kupujú, čo chcú, lebo môžu. Nezáleží im na cene. Obchod s ľuďmi je zlo, ktoré nemá obdobu. A motívy tých, ktorí sú za to zodpovední, sú nepochopiteľné.

Ak ju dopravím domov, ponúknem sa, že Chris i jej mame nájdem miesto v Meste slobody a postarám sa, aby sa zotavili. Navrh-

nem im rok voľna, lebo hoci čosi sa zmaže rýchlo, čosi nie. Chris potrebuje čas. Bude chcieť – tak ako všetky – „hodiť to za hlavu“. Ponoriť sa do prítomnosti. Sústrediť sa na ďalšie kroky. Na vysokú školu. Ale podľa mojich skúseností sa buď vyrovná s traumou teraz, alebo počká, kým to neprekypí a nevyleje sa jej to z hrude. Ani jedno z toho nebude zábavné. Bones a jeho tím ju obklopia dievčatami, ktoré majú rovnaké skúsenosti. Aby vedela, že v tom nie je sama. Po troškách ju dajú dokopy. Napravia škodu.

Neraz som žasol nad odolnosťou zranených. Kto vyjde na druhej strane?

Pozrel som na Džej Pího nohu, neprirodzene vykrútenú vo dverách. Ak mám nejakú útechu, a veru ju nemám, je to vedomie, že Džej Pí a jeho „otec“ už nespôsobia nijakú škodu. Väzenie nie je láskavé k tým, čo obchodujú s bielym mäsom.

Hoci som to robil veľa ráz, stále som si nezvykol na to, ako sa dievčatá naviažu na svojich väzňateľov. Bola to najhlbšia forma citového boja. Džej Pí hral svoju úlohu do samého konca, čo dokazoval fakt, že keď som dvíhal Chris z postele, načiahla sa za ním.

Nenechávaj ho tu...

V skutočnosti bol Džej Pí citový terorista. Všetci sú teroristi. Urobil to desiatkam, možno sto dievčatám. Chris chvíľu potrvá, kým uvidí svetlo. Ale keď ho uvidí, aká hlboká bude jej nenávisť? Bude nenávidieť všetkých mužov? Dokáže niekedy nejakému veriť?

Nečudoval by som sa, keby neverila.

Ukradli jej čosi, čo chcela ponúknuť. Nádej. A to je zločin na duši.

A zločin na duši je...

Vyniesol som ju z domu, kde z okien na prvom a druhom poschodí šľahali plamene. Znútra sa ozýval zúfalý krik. Prešiel som kilometer a rozsvietila sa mi kontrolka benzínu. Vtedy sa Chris s plačom načiahla za Džej Pím.

Zdvihol som ju do lietadla, pilot zatvoril dvere a zdravotná sestra zaviedla Chris do ramena infúziu, aby sa vyplavili toxíny a dro-

gy. Širokospektrálne antibiotiká. Na to, aby sa vyplavili spomienky, bude treba niečo silnejšie.

O osem hodín sme pristáli na súkromnom letisku kúsok od West Palm. Chrisinu mamu nebolo možné utíšiť. Naložili sme obe do sanitky a začalo pršať. Práve som nasadal do svojho pikapu, keď mi cinkla esemeska. Zaklonil som hlavu a zatvoril oči. Ďalšie cinknutie. Netúžil som po ničom inom, len ísť domov a pretiahnuť si cez hlavu prikrývku.

Pošli niekoho iného.

V duchu som počul Bonesovu odpoveď: *Nikoho iného nemám.* Po chvíli mi prišla ďalšia esemeska. „Tento je dôležitý.“

Všetci sú dôležití, pomyslel som si.

Potom som urobil čosi, pre čo bol návrat domov nemožný.

Pozrel som na fotku.

CHARLES MARTIN
STRÁŽCA PÍSMEN

Prvé slovenské vydanie
Vydalo vydavateľstvo Lindeni v roku 2022
v spoločnosti Albatros Media Slovakia, s. r. o.,
so sídlom Mickiewiczova 9, Bratislava.

Číslo publikácie 2 558
Zodpovedná redaktorka Agáta Laczková
Technická redaktorka Jana Urbanová

Z anglického originálu *The Letter Keeper*,
ktorý prvýkrát vydalo vydavateľstvo Thomas Nelson,
a registered trademark of HarperCollins Christian Publishing,
Inc., Nashville, Tennessee
v roku 2021, preložila Tamara Chovanová.
Sadzba Alias Press, s. r. o., Bratislava
Tlač

Cena uvedená výrobcom predstavuje nezáväznú
odporúčanú spotrebiteľskú cenu.

Objednávky kníh:
www.albatrosmedia.sk
eshop@albatrosmedia.sk
tel.: 02/4445 2046

ALBATROS MEDIA